

- 4) wynagrodzenie za udział w posiedzeniach zespołów orzekających oraz związane z tym diety i koszty podróży.

2. Nadzór nad organizacją i trybem działania rad nadzorczych zakładu i jego oddziałów sprawuje Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, działając w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych. W tym trybie Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wydawać wytyczne w zakresie sprawowanego nadzoru."

Art. 97. W ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10) art. 32 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 32. 1. Od decyzji wydanej przez właściwą kolejową jednostkę organizacyjną przysługuje odwołanie do Komisji Odwoławczej do Spraw Emerytalnych. Odwołanie nie przysługuje od decyzji w sprawach, w których przedmiotem odwołania są ustalenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.
2. Od orzeczeń Komisji Odwoławczej do Spraw Emerytalnych oraz od decyzji kolejowych jednostek organizacyjnych w sprawach, w których przedmiotem odwołania są ustalenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, przysługuje odwołanie do okręgowego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych na zasadach i w trybie określonych odrębnymi przepisami. Właściwy do rozpoznania odwołania jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę kolejowa jednostka organizacyjna, która wydała decyzję.
3. Od prawomocnego orzeczenia Komisji Odwoławczej do Spraw Emerytalnych może być

wniesiona rewizja nadzwyczajna, jeżeli orzeczenie rażąco narusza prawo lub interes Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Do rewizji nadzwyczajnej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu pracy o rewizji nadzwyczajnej.

4. Komisja Odwoławcza do Spraw Emerytalnych może w wyjątkowym wypadku przedstawić sprawę okręgowemu sądowi pracy i ubezpieczeń społecznych w celu przejęcia jej do rozpatrzenia przez ten sąd, jeżeli jest to celowe ze względu na występujące w sprawie poważne wątpliwości prawne.
5. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Sprawiedliwości, po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, określi w drodze rozporządzenia:
- 1) organizację, zasady i tryb działania Komisji Odwoławczej do Spraw Emerytalnych,
 - 2) zasady tworzenia zespołów orzekających,
 - 3) tryb postępowania przed Komisją Odwoławczą do Spraw Emerytalnych,
 - 4) wynagrodzenie za udział w posiedzeniach zespołów orzekających oraz związane z tym diety i koszty podróży.
6. Nadzór nad organizacją i trybem działania Komisji Odwoławczej do Spraw Emerytalnych sprawuje Minister Komunikacji, działając w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych."

Art. 98. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

232

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 października 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia spraw, które przechodzą do właściwości Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa oraz Żeglugi.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1972 r. o zniesieniu Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 11, poz. 79) i w związku z art. 4 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o utworzeniu urzędu Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1972 r. w sprawie ustalenia spraw, które przechodzą do właściwości Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa oraz Żeglugi (Dz. U. Nr 17, poz. 121) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule wyraz „Żeglugi” zastępuje się wyrazem „Komunikacji”;

2) w § 2:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) regulacji i utrzymywania wód śródlądowych, z wyjątkiem dróg wodnych, o których mowa w § 3 pkt 2”;

b) dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) ustalenia w porozumieniu z Ministrami Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Komunikacji granic między wodami śródlądowymi a morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do zakresu działania Ministra Komunikacji przechodzą sprawy:

- 1) programowania rozwoju śródlądowych dróg wodnych, planowania i finansowania inwestycji w zakresie budowy i przebudowy tych dróg na potrzeby żeglugi śródlądowej,
- 2) uznawania wód śródlądowych za żeglowne i splawne, ich klasyfikowania oraz budowy

i utrzymywania określonych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa śródlądowych dróg wodnych,

- 3) wydawania przepisów określających zasady żeglugi na wodach śródlądowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

233

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 30 września 1974 r.

w sprawie uznawania dzieci za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o obowiązku szkolnym (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 52, z 1961 r. Nr 32, poz. 160 oraz z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie ustala zasady i tryb uznawania dzieci z odchyleniami i zaburzeniami rozwojowymi za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych, zwanych dalej „dziećmi z odchyleniami”; dzieciom tym zapewnia się odpowiednie formy kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej.

§ 2. Do odpowiednich form kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej mogą być zakwalifikowane dzieci z odchyleniami, a w szczególności:

- 1) z mikrodefektami rozwojowymi,
- 2) z wadami wzroku (niewidomi, niedowidzący i innymi wadami),
- 3) z wadami słuchu (głusi, niedosłyszący i innymi wadami),
- 4) z kalectwem narządu ruchu,
- 5) przewlekle chore,
- 6) upośledzone umysłowo,
- 7) z zaburzeniami zachowania.

§ 3. 1. Orzeczenia kwalifikujące dzieci z odchyleniami do odpowiednich form kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej wydają powiatowe (miejskie, dzielnicowe) i okręgowe poradnie wychowawczo-zawodowe na podstawie wyników swoich badań oraz badań przeprowadzonych na wniosek tych poradni przez poradnie medycyny szkolnej, zdrowia psychicznego, rehabilitacyjne lub inne placówki specjalistyczne.

2. Powiatowe (miejskie, dzielnicowe) poradnie wychowawczo-zawodowe wydają orzeczenia kwalifikujące dzieci z odchyleniami, które wykazują mikrodefekty rozwojowe, upośledzenie umysłowe, przewlekłą chorobę, kalectwo narządu ruchu i zaburzenia zachowania, a okręgowe poradnie wychowawczo-zawodowe — dzieci z wadami wzroku i słuchu.

*§ 4. Kwalifikowanie dzieci z odchyleniami do kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej następuje na wniosek:

- 1) ustawowego przedstawiciela dziecka lub osoby, pod której opieką faktyczną dziecko pozostaje,
- 2) poradni dla dzieci, ośrodka zdrowia lub innej placówki służby zdrowia,
- 3) przedszkola, szkoły lub innej placówki oświatowo-wychowawczej, w której dziecko przebywa, lub szkoły, w której rejonie dziecko mieszka, jeżeli dziecko nie uczęszcza do szkoły,
- 4) sądu,
- 5) organu Milicji Obywatelskiej.

§ 5. Szczegółową organizację badań oraz zakres działania poradni wychowawczo-zawodowych i poradni służby zdrowia, o których mowa w § 3 ust. 1, w sprawie kwalifikowania dzieci z odchyleniami do odpowiednich form kształcenia specjalnego lub pomocy korekcyjno-wyrównawczej określi Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 6. Orzeczenie kwalifikujące dziecko z odchyleniami otrzymują:

- 1) ustawowy przedstawiciel dziecka i osoba, pod której opieką faktyczną dziecko pozostaje,
- 2) przedszkole, szkoła lub inna placówka oświatowo-wychowawcza, w której dziecko przebywa, lub szkoła, w której rejonie dziecko mieszka, jeżeli dziecko przebywa w domu,
- 3) właściwy terenowy organ administracji państwowej,
- 4) placówki służby zdrowia, Milicja Obywatelska, sąd — na własne życzenie.

§ 7. 1. Właściwy terenowy organ administracji państwowej na podstawie orzeczenia kwalifikującego wydaje decyzję o skierowaniu dziecka do odpowiedniej klasy specjalnej, szkoły specjalnej (zakładu wychowawczego, leczniczo-wychowawczego, specjalnego ośrodka szkolno-wychowawczego) lub zarządza nauczanie indywidualne dziecka w domu. Od decyzji tej przysługuje odwołanie na zasadach Kodeksu postępowania administracyjnego.